

NA VRHNIKI

Prisegli naši fantje

V petek 21. januarja je bila v vojašnici Ivan Cankar na Vrhniki slovesna prisega vojakov, ki bodo svoj vojaški rok služili v 54. oklepem mehaniziranem bataljonu. Velika večina »novopečenih« vojakov (80 odstotkov) je z območja Ljubljane in med njimi je kar precej naših mladih občanov. Po pozdravu poveljnika tega bataljona podpolkovnika Bojana Končana in slavnostnem govoru državnega sekretarja Franca Žnidaršiča je bila ob kulturnem programu opravljena prisega.

Usposabljanje v tej vojašnici pa ni samo zahtevno temveč skušajo vodstvo in častniki našim vojakom v času njihovega bivanja nuditi še kaj. Dosejajo so zanje pripravili več krajših izletov npr.

v Bistro in vrhniško okolico, medse so povabili balonarje in tekmovalce moto rallyja, obiskujejo kino in gledališče... Nadvse pestro in bogato pa je kulturno življenje še posebej blizu pa jim je likovna umetnost. Sprva so obiskali galerije in vojaki so razstavljali svoje risbe, sodelujejo z Društvom likovnih samorastnikov in rezultat tega sta bili dve likovni razstavi.

Prav za čas te prisega pa so z lastnim delom in manjšimi stroški uredili pravcato galerijo v kateri se je prvi predstavil častnik te vojašnice in slikar Branc Praznik. In prepričani so, da se bo prav v tej galeriji zvrstilo še veliko razstav, katere pa si lahko ogledajo občani in vsi obiskovalci Vrhnike in tamkajšnje vojašnice.

Bogdan Bradač sprejel predstavnike verskih skupnosti

Podobno kot prejšnja leta, je župan Bogdan Bradač tudi letos sprejel predstavnike verskih skupnosti, ki delujejo na območju naše občine. Župan je v svojem nagovoru seznanil duhovnike z uvajanjem lokalne samouprave, pozabil pa ni tudi na številne probleme, ki tarejo našo občino, med katere vsekakor sodijo tudi neurejena pokopališča. V novih občinah, teh naj bi bilo pri nas 6, ni pa izključeno, da jih bo še več, bo še težje gospodariti, saj bodo imele na voljo še manj denarja. Zdajšnja viška občina naj bi v tem sestavu delala še kako leto.

Bogdan Bradač je povedal, da občinska

skupščina vsekakor še deluje, sklepna ni bila le volilna skupščina, na kateri naj bi izvolili nov izvršni svet in izvršnika. Proračun in vse drugo pa je bilo sprejeto. »Prav na včerajšnje sejo je prišlo veliko poslancev, videlo se jim je, da prav pogrešajo skupščino,« se je pošalil župan.

Gostitelju se je posebej zahvalil dekan dr. Franc Gorjup in, da bi bil tudi umetniško prepričljiv, zraven zrecital še nekaj Balantičevih verzov. Župan (srečanja so se udeležili tudi drugi predstavniki občine) se je potem z zbranimi duhovniki zadržal v prisrčnem pomenku. B. V.

SPREMENIMO ODNOS DO VOZIŠČ IN PROMETA NA NJIH

Kako bi Bog sodil voznika, ki je ubil očeta in mater

Bo 318 km avtocest, ki bodo zgrajene proti koncu tega desetletja, sploh vplivalo na promet v naši občini in na varnost vseh, ki so pojavljajo na cestah ter na njihovih uporabnih površinah? Podrobno so v medijih opisovane predvidene trase in vsakdo lahko razbere koristnost teh novih cest za naše potrebe. Ker se še vozimo po sedanjih cestah, smo se z namestnikom direktorja Republiške uprave za ceste dipl. inž. Jožetom Vidmarjem pogovarjali o njihovih željah in ukrepih, da bodo ljudje pričeli vzpostavljati drugačen odnos do vseh naših cest.

»Za leto 1994 je predvideno za okrog pet tisoč kilometrov slovenskih regionalnih cest devet milijard tolarjev. To bo realno komaj polovico lanskih sredstev. Zaradi napovedane gradnje avtocest že čutimo povečevanje cen, svoje bo naredila inflacija, prav tako pa tudi pomanjkanje gradbene in cestne operative,« je izpostavil v javnosti še nepoznana gibanja sogovornik in pridal, da bo potrebno prav zato pri ljudeh doseči ustvarjalen odnos do ceste in s cestro. Kako?

»Na republiški upravi za ceste na Dunajski 48 si želimo aktivnejšega sodelovanja občanov, krajevnih skupnosti in občin. Lahko nam bi pomagali pri hitrejši izpeljavi zemljiških nalog, kjer žal še pre pogosto naletimo na nekaj posameznikov, praviloma iz drugih krajev, lastnikov zemljišča potrebnega za razširitev cestišča. Pripravljeni so se pravdati na vse pretege in zavlačevati realizacijo projektov. Prepričani smo, da bi znanci lahko vplivali nanje in pomagali hitreje obrniti preskromna sredstva ter rešiti nesreče ali nezgode marsikaterega voznika, kolesarja, motorista ali pešca.«

Obstajajo tudi druge oblike sodelovanja krajanov? »Veliko jih ima ograje in žive meje tako močno proti cesti, da zapirajo preglednost in posledno povzročajo nesreče. Veseli bi bili, če bi ljudje tudi samoiniciativno poprijeli za orodje in očistili odtočne jarke ali kanale tam, kjer se ob cesti ali na njej nabira voda. Dobro odvodnjavanje preprečuje nabiranje vode pod asfaltom in njegovo prezgodnje pokanje. Tudi neprometnih znakov ali propagandnih tabel, naj ne postavljajo preblizu ceste, predvsem pa ne, če zapirajo razgled po cestišču. Na podeželju bi morali traktoristi očistiti blato s ceste, podiralci drevoja zaščititi občestne ograje, vozniki težkih gradbenih strojev, pa bi morali položiti na cestišče podlago in po njej prepeljejo preko ceste. Ogledniki, ki jih bomo organizirali, bodo vse povzročitelje take škode (tako kot v Avstriji) kaznovali in zahtevali odpravo poškodb.«

Ste se že kdaj vprašali, koliko denarja je 500 milijonov mark ali 38,5 milijarde tolarjev. To je, da boste verjeli številki, tri odstotke slovenskega bruto narodnega dohodka. Toliko naša država (DRŽAVICA!!!!) izgubi letno zaradi prometnih nesreč.

Ob cestah marsikje opažamo nadpovprečne količine razdrobljenega avtomobilskega stekla.

»Na republiški upravi za ceste bi bili veseli, če bi ljudje sporočali, kjer so točke, kjer prihaja pogosto do prask ali trčenj. Dobivamo podatke o tistih črnih točkah, kjer prihaja do smrtnih žrtev. Za ostale največkrat ne vemo. Če pa bi zvedeli tudi za te, bi prav gotovo storili vse, da bi jih odpravili.«

Dejali ste, da nimate dovolj denarja. »Prepričani smo, da bi se nam pri odpravi takih točk priključili vozniki, krajevne skupnosti, občine, vsekakor pa bi se morale zavarovalnice, saj bi tako znatno, znatno zmanjšali materialno škodo in marsikoga obvarovali telesnih poškodb. Tako skrb za soljudi pa nam veljava naša človečnost, naša želja da sodelujemo pri premagovanju sedanje krize pa tudi vera.«

Zakaj pa vera?

»Spoštovanje do soljudi se izraža v številnih oblikah. Prav zagotavljanje optimalnih pogojev za odvijanje prometa v neposredni bližini in po svoji zmožnosti, je tudi ena od oblik verovanja v ljudi. Še posebej pa bi izpostavil verski nauk pri tistih, ki predrzno povzročijo nesrečo npr. s prehitvevanje v škarje, preko polne črte in s čelnim trčenjem v avto, v katerem je tak voznik na primer ubil očeta in mater, otrokom uplenil starše in jih pahnal v nepopisno nesrečo. Kako verniki pravijo takim ljudem in, kako naj bi jim po veri sodil Bog?«

Sodi tako razmišljanje v pogovor o naših žalostnih cestah?

»Vse žrtve, ki so umrle na naših cestah, zahtevajo aktiviranje prav vseh razumnih ljudi in njihovega vpliva na vse, ki nam lahko pomagajo prebroditi te krizne čase.«

STANISLAV JESENOVEC

Cesta proti Horjulu 22. oktobra lani. Poln občestni jarek in zamašen pretok pod cesto, sta ovirala odtok vode proti Horjulščici. Voznike je presenetila velika kalna luža. 15-30 minutno posredovanje prvega sosesa z lopato, bi omogočalo normalen odtok vode in varen promet. Če ni denarja, bomo vsaj nekaj časa posredno poskrbeli za svojo varnost v neposredni bližini tudi sami. Potem bomo bolj pazili na dobrine naše, toliko željene in opevane samostojne države. Varne ceste pa so dobrina, pisana z veliko črtnico. (Foto: Stanislav Jesenovec)

Kmalu »bumperji« in semaforji

Da je treba za boljšo prometno varnost marsikaj storiti in to čim prej, vemo vsi. Občinski svet za varnost in preventivo v cestnem prometu se kako dobro pozna črne točke in nevarna križišča ter ceste, po katerih nas vodijo dnevne poti v šolo, službo, po opravkih... Skupaj z občinskim sekretariatom za družbene dejavnosti pa si je zadal nalogo, da prometno nevarne pasti čim prej odpravi. Kot smo izvedeli, so v pripravi aktivnosti za postavitev »bumperjev« odnosno takoiimenovanih cestnih ovir, ki omogočajo naravno zaviranje oziroma upočasnijo vožnjo. Te sedaj nadomeščajo na cestišču Karunove ulice v Trnovem neposredno ob šoli, kmalu pa jih bodo tudi ob križišču pred vrhovsko osnovno šolo. Žal označeni prehodi za pešce niso več zadovoljivo opozorilo za razgrete voznike. V sled tega pa je tudi vse bolj aktualna namestitve semaforjev na prehodu čez Tržaško cesto pred centri drobnega gospodarstva!

Semaforško križišče pa je predvideno tudi na Cesti v Mestni log pred osnovno šolo Kolezaja.

PUH BO POSTAL DELNIŠKA DRUŽBA

Potrebujemo še več strokovnega znanja

Letos praznuje hudourniška stroka v Sloveniji 110 let organizirane dejavnosti. Podjetje za urejanje hudournikov iz Hajdrihove 28 pa je dopolnilo 44 let obstoja. Direktor podjetja dipl. inž. Danilo Beden pa je doživel pred dnevi potrditev osemletnega uspešnega dela v tem specializiranem podjetju s tem, da je bil imenovan na direktorsko mesto tudi za tretji mandat. »Z diplomsko nalogo »Erozijski pojavi v dolini Kamniške Bistrice« sem zaključil leta 1961 študij na gozdarskem oddelku Biotehnične fakultete v Ljubljani«, se je spomnil prve etape spoznavanja hudourniške stroke in priznal, da je od takrat nabral že 31 let delovne dobe. 1. februarja 1986 je nastopil mesto direktorja PUH Ljubljana. Takrat je imelo podjetje 224 zaposlenih, naslednje leto pa je doseglo številčni višek z 238 delavci. Danes ima PUH 170 ljudi, od tega 1 magistra, 14 ljudi z visoko izobrazbo, 2 z višjo in 13 s srednjo strokovno izobrazbo.

Danilo Beden

Ta izobrazbena sestava omogoča dobro poslovanje podjetja.

»Vsekakor, a ne le to, ampak predvsem njihovo stalno strokovno izpopolnjevanje in tudi neprestano izboljševanje materialnega položaja zaposlenih. V preteklih dveh mandatih smo na primer zvišali zgradbo za eno nadstropje in v njem celo uvedli klima naprave, da smo ublažili poletne vročinske tegobe. V vseh prostorih imamo tudi kvalitetno računalniško in drugo pisarniško opremo. Ker imamo delo razporejeno po vsej Sloveniji, imamo v nekaterih krajih tudi nastavitvene objekte. Tam so sedaj zelo dobri pogoji za bivanje. Na delavca nas npr. vzdrževanje le-teh stane 18 tisoč tolarjev mesečno, a delavec prispeva le 40 odstotkov. Poskrbeli smo tudi za oddih s počitniškimi zgradbami v toplih in na morju.«

To je bilo potrebno vse zaslužiti.

»Neprestano vsestransko strokovno izpopolnjevanje zaposlenih nam omogoča, da znamo poleg osnovne hudourniške dejavnosti prevzemati in opravljati tudi druga dela. Imamo pa tudi sodobno strojno opremo, ki smo jo kupili v razvitih državah, ki je ekološko, tehnično-ekološko in ergonomsko prijazna in zahteva od delavcev manj fizičnega napora. Zaradi vsega tega, kljub težkim gospodarskim razmeram v državi, dosegamo znatno večji dohodek na zaposlenega. To je bilo izjemno pomembno ob izvedbi sanacije poškodb, ki jih je povzročila ujma 1. novembra 1990. leta na hudournikih in zemeljskih plazovih na idrijskem, škofjeloškem, kamniškem, savinjskem in koroskem območju.«

Kaj naj bi prinesel Podjetju za urejanje hudournikov vaš tretji direktorski mandat?

»Ob 110-letnici organiziranega hudourništva na Slovenskem bomo skušali vsem odgovornim ljudem in javnosti predstaviti pomembnost naše stroke in podjetja za »MIREN SEN«, ki ga omogočajo urejeni in vzdrževani hudourniški objekti. Prve finančne napovedi iz ministrstva za okolje in prostor pa nam spet ne dajo mirno spati, saj imamo za prvo tromesečje za območje Ljubljana-Sava na voljo komaj 11,8 milijona tolarjev. Ker pa je viška občina močno hudourniška, upam, da nam bo pomagala v borbi za povrnitev tekega statusa, kot smo ga imeli pred letom 1990. To bi omogočilo, da bi podjetje, ki se bo preoblikovalo v delniško družbo, opravljalo predvsem svojo osnovno dejavnost: vzdrževanje in urejanje hudournikov ter erozijskih območij.«

d.o.o. Z DOBRIM IMENOM

Telefon: 125-42-04 Tržaška 2

Uradne ure vsak dan od 10. do 16. ure ponedeljek in sreda od 10. do 18. ure

– tečaj CPP organiziramo 21. februarja in 7. marca ob 16.30 na Tržaški 2

– organiziramo tudi tečaj prve pomoči z izpitom, ki bo 2. marca

– nudimo izposajo literature